

Sovjetunionens udenrigsministers tale den 3. januar var i det væsentlige en kritik af de kollektive foranstaltninger til fredens bevarelse, af Korea-aktionen og af hele Atlantpagtsystemet. Han fandt, at alle de kollektive forholdsregler, både økonomiske og politiske, i virkeligheden hørte under sikkerhedsrådets kompetence, og at forsøget på at gennemføre dem uden om rådet betød en krænkelse af selve pagten. Efter talen omdeltes et dertil svarende sovjetrussisk resolutionsudkast, hvorefter forsamlingen skulle beslutte at ophæve „Collective Measures Committee“ og henstille til sikkerhedsrådet uopholdeligt at indkalde et særligt møde i henhold til pagtens art. 28 for at overveje de bedst egnede forholdsregler til at fjerne den internationale spænding og undersøge, hvilke foranstaltninger rådet kunne træffe for at bringe de i Korea stedfindende forhandlinger om fjendtlighedernes ophør til en gunstig afslutning.

Der blev fremsat en række ændringsforslag til begge resolutioner. Columbia, Chile og Mexico foreslog nogle ændringer i elleve-magtsforslaget, bl. a. medførende, at man nøjedes med at tage „Collective Measures Committee“s beretning til efterretning, og at staterne skulle træffe deres afgørelse på grundlag af den gældende lovgivning.

De arabiske stater foreslog at føje et nyt stykke til, hvorefter der ikke skulle kunne træffes nogen foranstaltning i henhold til resolutionen i en stat, uden at denne havde givet sit frie og udtrykkelige samtykke dertil.

Chile og Columbia fremsatte endvidere forslag om at ændre resolutionens afsnit 6 vedrørende gennemførelsen af sådanne bestemmelser og arrangementer indenfor andre internationale organisationer, som kan tjene til støtte for de af FN truffene kollektive foranstaltninger.

En række arabiske stater fremsatte forslag om at slette det første stykke i det russiske resolutionsforslag om ophævelse af „Collective Measures Committee“. — Brasilien, Frankrig, Storbritannien og De Forenede Stater foreslog at slette udtrykket

„uopholdelig“ i den af Sovjet foreslåede henstilling til sikkerhedsrådet samt at indføje, at mødet kun skulle indkaldes, når det nyttigt kunne tjene til at fjerne den internationale spænding. Endvidere foresloges det sidste stykke om forhandlingerne i Korea slettet.

De 11 magter udarbejdede under hensyn til de foreslåede ændringer et revideret forslag, der i hovedsagen indbefattede de foran refererede latinamerikanske og arabiske ændringsforslag. Guatemala foreslog senere en yderligere tilføjelse om, at de særlige FN-troppekontingenter indenfor et lands egne styrker kun skal opretholdes i det omfang, vedkommende land selv ser sig i stand dertil.

Efter fremsættelsen af det ændrede fællesforslag blev det arabiske og det columbianske ændringsforslag i hovedsagen trukket tilbage.

Da man nåede til afstemningen om de forskellige forslag, foreslog Sovjetunionen, at der først skulle stemmes om dens resolutionsforslag. Dette forkastedes imidlertid af udvalget med 41 stemmer (deriblandt de nordiske lande) mod 6, medens 12 afholdt sig fra at stemme. Sovjets repræsentant fremsatte derefter første stykke af sit forslag om ophævelse af „Collective Measures Committee“ som et særligt ændringsforslag til elleve-magtsforslaget. Denne fremgangsmåde accepteredes, men ved den påfølgende afstemning forkastedes dette ændringsforslag med 52 stemmer mod 5.

Ved afstemningen om det ændrede elleve-magtsforslag og ændringer dertil blev en af Chile, Columbia og Mexico foreslået ændring af indledningen forkastet, og hele indledningen vedtoges med 52 stemmer mod 5. Hvad angår selve den operative del af resolutionen, blev den fornævnte af Guatemala foreslåede ændring vedtaget med 33 stemmer mod 7; 18 afholdt sig fra at stemme, deriblandt de nordiske lande og USA. Den af Chile, Columbia og Mexico foreslåede ændring til resolutionens afsnit 4 blev vedtaget med 39 stemmer mod 5 og 13 passive, medens deres ændringsforslag til afsnit 6 blev